

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نوشتۀ: ینس برگر (۱)
برگردان: سایت تدارک
۱۰ جون ۲۰۲۲

کسی که هنوز سبزه را انتخاب کند تنها یک دنباله رو نیست بلکه شریک جرم است

واقعاً کار ما به کجا رسیده است، که ارتشی ها به اتخاذ رفتاری میان‌روانه نصیحت می کنند و مخالفان وجدانی دو آتشۀ «چپ» دیروز خدمت نظام وظیفه، امروز با جنگ افزوزانه ترین لفاظی ها برای ایجاد و ترغیب روحیۀ شهوت طلبانه استفاده از سلاح و راه اندازی جنگ تبلیغ می کنند؟

توضیح سایت:

سبزه ها در المان مدتهاست که به جنگ طلب ترین حزب سیاسی این کشور تبدیل شده‌اند و به عنوان قویترین حزب محیط زیستی در غرب، همین الگوی جنگ طلبانه را در تمام احزاب سبز کشورهای دیگر اروپائی نیز گسترش داده اند. یادداشت حاضر از ینس برگر تأملی است بر این تحول. با این حال عنوان یادداشت نویسنده تداعی کننده آن است که گویا در المان امروز می‌شد و می‌شود حزب دیگری را انتخاب کرد که جنگ طلب نباشد. این واقعیت ندارد. صرفنظر از احزاب حاشیہ‌ئی سوسیالیستی، جنگ طلبی خصیصه مشترک تمام احزاب اصلی المان است که در ساختار دولت و در پارلمان حضور دارند. حزب دست راستی آلترناتیو برای المان AFD تنها استثناء در میان احزاب پارلمانی را تشکیل می‌دهد که به طور مشخص و در رابطه با روسیه از سیاست کمتر جنگ طلبانه ای دنباله روی می کند. اما حتی در آن مورد نیز سرنوشت احزاب مشابه در کشورهای دیگر اروپائی نشان می‌دهد که این مخالفت با جنگ طلبی آشکار در رابطه با روسیه اساساً محدود به دوره ای است که این احزاب هنوز در صفوف اپوزیسیون پارلمانی قرار

دارند. شاید بارزترین نمونه از چنین احزابی را در لوئیزی دی مایو وزیر امور خارجه جوان و جاه طلب ایتالیا بتوان سراغ گرفت که از حزب جنبش ۵ ستاره مدارج ترقی را طی کرد و اکنون در شمار جنگ طلب ترین سیاستمداران اروپا قرار دارد. گرایش به تجاوزگری و جنگ طلبی گرایش عمومی بورژوازی در اتحادیه اروپا و کشورهای پیشرفته غرب به طور کلی است. حتی در احزاب چپ پارلمانی.

*****

اگر هنوز کسی در مورد ماهیت سبزه‌ها توهمات دارد، باید فقط به اخبار هفته‌های اخیر نگاهی بیندازد. قبل از همه، رابرت هابک -وزیر اقتصاد و محیط زیست و نایب صدراعظم- در داووس از تحریم‌ها علیه صادرات غلات روسیه دفاع کرد، حتی اگر این تحریم‌ها به معنای قحطی و از دست دادن جان ۱۰۰.۰۰۰ نفر باشد. سپس آنالنا بریوک -وزیر امور خارجه- با شعارهای پایداری و استقامت ادامه داده و از بروز پدیده "خستگی فزاینده از جنگ" در غرب ابراز تأسف کرد [و خواهان مقابله با آن شد]. سر آخر هم اما نه کم‌اهمیت تر، و سرانجام تونی هوف رایتز باز هم با گلوه‌های آتشین به شلیک پرداخت و این بار در تقابل با چین. به گفته هویترز تونی [لقب تونی هوف رایتز؛ از سخنگویان جناح چپ حزب محیط زیست که به خاطر دفاعش از میلیتاریسم و جنگ طلبی علیه شرق مشهور است]، "ما" باید "بسیار تنگاتنگ تر با ایالات متحده همکاری کنیم" و "مدل اقتصادی خود [دولت رفاه-م] را زیر سؤال ببریم". هم اکنون هیچ حزبی بیشتر از سبزه‌ها شهوت درگیری و ورود به جنگ را ندارد. هرکسی که الان به آنها رای دهد تنها یک دنباله‌رو ساده نیست بلکه شریک جرم است.

*****

بین ۵۷۶.۰۰۰ تا ۱.۵ میلیون کشته - این آن "بها"ی معروف و خوف‌انگیزی بود که تحریم‌های اعمال شده توسط ایالات متحده علیه عراق در دهه ۱۹۹۰ بر جامعه عراق تحمیل کرد. هنگامی که در سال ۱۹۹۷ از مادلین آلبرایت وزیر امور خارجه اسبق ایالات متحده، که اخیراً درگذشته است و هنگام اعمال تحریم‌ها به عنوان سفیر ویژه ایالات متحده در ملل متحد مسئولیت مستقیم در این امر داشت، سؤال شد که آیا تغییر رژیم قهر آمیز در عراق ارزش پرداخت این بها را داشت، او به صراحت پاسخ داد: "ما فکر می‌کنیم که بهای پرداخت شده ارزشش را داشت." و وقتی که چند هفته پیش همین آلبرایت درگذشت، بریوک، وزیر امور خارجه آلمان نیز در یک پیام تویتری تسلیت ضمن ابراز اندوه خود گفت "من نیز امروز بر شانه‌های او ایستاده‌ام".

می‌توان با این گفته به عنوان «کوتوله‌های روی شانه‌های غول‌ها» شوخی کرد، اما واضح است که این گاف فکری دیگری از بریوک [که به خاطر گافهایش هم شهرتی به هم زده است] نبود. منظورش به معنای دقیق کلمه همان

چیزی بود که گفت. وقتی صحبت از پیشبرد منافع ایالات متحده می شود، زندگی بشر برای سبزه های مدرن اهمیت چندانی ندارد.

رابرت هابک، وزیر اقتصاد فدرال و معاون صدراعظم نیز با صراحت تمام این موضوع را در مجمع جهانی اقتصاد در داووس بیان کرد. هیچ وزیر دیگری از دولت آلمان در سطح اتحادیه اروپا تا این حد برای تشدید تحریم ها علیه روسیه پافشاری نمی کند و هیچ سیاستمدار صاحب نام دیگر آلمانی تا آنجا پیش نمی رود که با معیار آبرایتی حتی مقدار معینی از یک «بها» را نیز برای تحریمها تعیین کند.

"اگر شما تصور کنید که بخشی از بشریت در طول سال یا سال آینده از گرسنگی رنج خواهد برد، طبیعتاً این نیز به میان می آید، اگر به این خاطر بخشی از بشریت واقعاً از گرسنگی می میرند (...). این واقعاً مسأله ای است که یک بخش از مردم در اثر گرسنگی خواهند مرد، اما این دلیل نمی شود که ما فکر کنیم که بگوئیم، خوب، شاید صد هزار نفر جان خود را از دست می دهند و ما باید به سمت توافق با روسیه حرکت کنیم و تحریمها را همانطور که آنها می خواهند لغو کنیم تا صادرات گندم دوباره شروع شود."

– رابرت هابک (در ویدیو سخنرانی داووس از دقیقه ۲:۴۰)

برای ارزیابی این گفتار مهم است که بدانیم "آنها" [روسها] واقعاً "خواستار" چه چیزی هستند. پوتین رئیس جمهور روسیه به آلمان و فرانسه پیشنهاد داده بود که در ازای لغو تحریم بر صادرات غلات و کود روسیه محاصره بحری اوکراین توسط روسیه را برای صادرات غلات اوکراین بردارد. اگر هابک ذره ای نگران جان انسان ها و جلوگیری از بروز یک قحطی بود، باید بدون لحظه ای چشم به هم زدن این پیشنهاد را می پذیرفت. اما قضیه به عکس است. ظاهراً جان "صد هزار" انسان بهائی است که سبزه ها حاضرند برای پیشبرد منافع ایالات متحده در منطقه اوکراین و روسیه بپردازند.

رفتار آنالنا بربوک ستایشگر مادلن آبرایت را نیز باید کاملاً با روحیه آن "مرحومه" همخوانی داشته باشد. آنطور که به نظر می رسد در حال حاضر بزرگترین نگرانی او آنست، که روحیه "خستگی از جنگ" در غرب در حال گسترش است. به گفته بربوک، این احتمالاً ناشی از آن است که "جنگ تجاوزکارانه روسیه منجر به افزایش قیمت انرژی و مواد غذایی می شود".

Baerbock warnt vor „Kriegsmüdigkeit“

Außenministerin Baerbock mahnt, an den Sanktionen gegen Russland festzuhalten. Russland hebt die Altersobergrenze für Soldaten an.

Kristiansand: Baerbock spricht während der Tagung der Außenminister des Ostsee-Rates

ضمناً این شیوه یک روش بسیار جالب مهندسی افکار عمومی است که پیشتر برای "دوران کرونا" نیز به طور همه جانبه ای قابلیت حرفه ئی خود را به نمایش گذاشته است. این خود ویروس نبود که در نهایت باعث

ایجاد "خسارات جزئی" عظیم شد، بلکه اقدامات سیاسی آگاهانه اتخاذ شده برای مهار ویروس بودند. با این وجود، همیشه ادعا می شد که "کرونا" منجر به بیکاری بیشتر، شاخص های بد اقتصادی، افسردگی و ... می شود. در حالی که باید بدترستی گفته می شد، که "اقدامات [مربوط به] کرونا" منجر به این همه... شده اند. و از آنجائی که به کار گیری این سیاست گفتمانی عملکردی بسیار موفق داشت، اکنون نیز در رابطه با جنگ اوکراین یک به یک کپی شده است. در اینجا نیز نه خود این جنگ، بلکه تحریم های سیاسی آگاهانه [غرب] هستند که من جمله به افزایش قیمت ها منجر می شوند. اگر المان تحریمها یا تحریمهای هدفمندی را اعمال نکند، در نتیجه قیمتها نیز در نهایت بدین خاطر افزایش نخواهند یافت.

این که عوارض جانبی گسترده ترین تحریم ها منجر به بیان انتقاد و ایجاد مقاومت شوند، امری خوب است. اما آن را "خستگی از جنگ" نامیدن، نشان می دهد که وزیر امور خارجه المان ولد کدام روح خبیثی است. اصطلاح «خستگی از جنگ» معمولاً نشانگر آن است که جنگی که کشور خودی در حال انجام آن است در کانتکستی هر چه بیشتر انتقادی دیده می شود. این یعنی بربروک قاعداً می بایستی فکر کند که المان در حال جنگ با روسیه است. حداقل این امر می تواند به عنوان دلیل اظهارات احمقانه او را در این باره توضیح دهد.

حال تنها این دو رهبر مشترک سابق سبزا "بربوک - هابک" نیستند که به خاطر شهوت جنگ طبانه شان نمی توانند از ابراز نظریاتی از این دست خودداری کنند. در اینجا از جنگ طلبهای دور و بر رالف فوکس* و ماری لونیزه بک** و اتاق فکر توپخانه ئی شان لیمبود*** که دیدگاههای مترقی شان را کنار گذاشته اند نیست. نه، حتی سبزهائی مانند تونی هوف رایتر که قبلاً به "جناح چپ" تعلق داشتند (چه نابه هنگامی زیبایی) در ماه های اخیر به بازهای تمام و کمالی ارتقا پیدا کرده اند. همان هوف رایتر کارشناس حمل و نقل که در قدیم با علاقه دوست داشت در مورد سیاستهای زیست محیطی، حمل و نقل و کشاورزی صحبت کند، اکنون با واژه های ناشناخته انواع مختلف اسلحه رجزخوانی می کند و در مصاحبه ها و برنامه های مصاحبه دقیقاً مانند یک جنرال صندلی نشین با لباس سبز زیتونی [همسوئی رنگ حزب سبز و رنگ یونیفورم ارتشی] رفتار می کند و او تا آنجا پیش می رود که حتی جنرال های واقعی سابق ارتش [بونیدس وهر] مجبور می شوند، این مخالف دوآتشف سابق خدمت نظام وظیفه را سر جای نشانده و مواضع او را "دیوانگی" محض بنامند.

واقعاً کار ما به کجا رسیده است، که ارتشی ها به اتخاذ رفتاری میانروانه نصیحت می کنند و مخالفان وجدانی دوآتشف «چپ» دیروز خدمت نظام وظیفه، امروز با جنگ افروزانه ترین لفاظی ها برای ایجاد و ترغیب روحیه شهوت طلبانه استفاده از سلاح و راه اندازی جنگ تبلیغ میکنند؟

ارسال اسلحه: بگذار راحت انجام دهیم

اما این فقط معضل روسیه نیست که تونی سوارکار [کنایه به نام خانوادگی او که در قدیم در معنای سوار کار ارباب (فئودالها) را می داد] دربار را به خود مشغول کرده است. هفته گذشته او در مصاحبه ای با [اشپیگل](#) با استفاده از پست ترین لفاظی های یک نوکر امریکا، علیه چین به تاخت و تاز پرداخته است. به گفته هوف رایتر، اکنون برای همه آشکار است که نه تنها روسیه، بلکه چین نیز به یک دیکتاتوری [تبدیل شده] است. بنابراین، المان نیز باید «مدل اقتصادی خود را زیر سؤال ببرد».

به گفته هوف رایتر، رفاه اقتصادی المان بر این واقعیت استوار است که «ما از یک دیکتاتوری، در روسیه، مواد خام ارزان قیمت می خریم، و در اینجا محصولاتی را تولید می کنیم - تا سپس آنها را به دیکتاتوری دیگر، یعنی چین بفروشیم». این سیاستمدار سبز می گوید و این "باید متوقف شود". هر چند، مطابق گفته های او، این واقعاً "بهای" سنگینی [جالب است که او هم از لزوم "بها"ی سنگین حرف می زند] را از ما می طلبد - اما هنوز دیر نشده است. المان باید "بسیار نزدیک تر با ایالات متحده همکاری کند".

آیا هویترز تونی عقل خود را از دست داده است؟ واقعاً در مغز او چه می گذرد؟ آیا او فکر می کند که باید - مانند دوست هم حزبی اش [جم اوزدمیر](#) [وزیر کنونی کشاورزی دولت؛ سیاستمدار ترک تبار حزب سبزها که پس از جنجالهای مالی فراوان تنها پس از "همکاری فعال و نزدیک و صادقانه" با انجمن همکاری ترانس آتلانتیک دوباره امکان رشد و ترقی در کریدورهای سیاست المان را پیدا کرد-م] - به روسپیگری پرداخته و نقش امریکافهم تندرو را برای کسب یک پست احتمالی وزارت در آینده ایفاء کند؟ یا این که او واقعا از صمیم قلب با سبزها خداحافظی کرده است و از همین حالا و از گوشه چشم نگاهی برای صندلی ریاست پیمان آتلانتیک شمالی- ناتو می اندازد؟

سبزها مسیر طولانی تحول از یک حزب صلح طلب و پاسیفیست به یک حزبی تمام عیار شماره یک جنگ طلب را پشت سر خود گذاشته اند. هر کسی که امروز به اظهارات سیاستمداران ارشد سبز گوش دهد، نمی تواند به نتیجه دیگری بجز این برسد. دگرذیسی تبدیل شدن از کرم ابریشم کوچک دوست داشتنی و سبز "دیگر هرگز جنگ Nimmerkrieg" به یک سوسک شاخدار سبز زیتونی دیگر قابل برگشت نیست. این باید برای همه انتخاب کنندگان فعال و بالقوه سبز تا کنون روشن شده باشد.

کسی که امروز سبز را انتخاب کند، جنگ را انتخاب می کند. او تنها یک دنباله رو نیست بلکه شریک جرم است.

*****

(۱) - ينس برگر از نویسندگان اصلی سایتی است به نام Nachdenkseiten که توسط آلبرشت مولر، از سوسیال دمکراتهای کهنه کار پایه گذاری شده است. میانی حاکم بر جهتگیری های این سایت همان میانی کلاسیک سوسیال دمکراسی قدیمی، دولت رفاه، تعهد به صلح، تشنج زدائی با شرق، پیوند با اتحادیه ها، سیاست مالیاتی و حمایتی به نفع توده های زحمتکش و غیره است.

از نظر نفوذ سایت Nachdenkseiten یکی از سایتهای پر نفوذ در طیف چپ جامعه المان (و نه الزاماً احزاب سیاسی) است.

زیرنویسها:

* رالف فوکس: یکی از سه دبیر مؤسسه فرهنگی-سیاسی هاینریش بل وابسته حزب سبزها، با مرکزیت وظایف پرورش کادر برای جهان جنوب، انقلابات رنگی سازمانهای مردم نهاد، کمپین ۲۰۳۰ ...

** ماری لوئیزه بک: سیاستمدار دست راستی حزب سبز و سخنگوی سیاست اروپای شرقی این حزب در پارلمان، مدتها فعالیت در مشاغل دولتی که از زمان جنگ یوگوسلاوی از افراطی ترین عقابهای جنگ طلب المان علیه اسلاوها و روسیه به شمار می‌رود

*** لیمود Libmod مؤسسه مرکز لیبرالیسم مدرن با محوریت پیشبرد سیاستهای زیست محیطی، لیبرالیسم اقتصادی و سیاسی، فرهنگی در شرق به طور عام و مرکزیت روسیه

منبع

<https://www.nachdenkseiten.de/?p=84345>